

Predmet: Mitrović Radoslav i drugi – slučaj Suva Reka/Suharekë
Broj predmeta: K.V. br. 2/2006

Glavni pretres: 2.03.2009.

Izveštaj: Nataša Kandić, punomoćnica žrtava

Dopuna odbrane optuženog Slađana Čukarića

Na dan kada se desilo ubistvo porodice Berisha, ne zna tačan datum, oko 8 satu ujutru, došao je u stanicu policije u Suvoj Reci/Suharekë. U stanici je sreo policajca Radovana Tanovića, koji mu je saopštio da tog dana radi sa njim i da je on (Tanović) vođa patrole. Po njegovom nalogu, povezao je blindirano vozilo marke UAZ, kojim su optuženi, Tanović, optuženi Miroslav Petković i svedok A krenuli u obilazak terena. Obišli su patrolu na raskrsnici Dulje/Duhel, na kojoj se nalazila policija iz Vranja, a onda se vratili do stanice policije Suva Reka/Suharekë, gde su preuzeli vodu, hranu i municiju koju je trebalo da podele na par punktova u pravcu Prizrena/Prizren i u Mušetištu/Mushtishte. Zaštićeni svedok A je ostao u policijskoj stanici jer, nakon unosa stvari, za njega nije bilo mesta u vozilu. Njih trojica su vodu, hranu i municiju odneli do punkta na izlazu iz Suve Reke/Suharekë i do odeljanja u Mušetištu/Mushtishte. U Suvu Reku/Suharekë su se vratili između 13:00 i 13:30 časova. Ispred zgrade opštine, sa desne strane, primetili su veću grupu naoružanih civila, od kojih su neki nosili delove zelenih maskirnih uniformi. Nešto iznad autobuske stanice videli su sličnu grupu civila, obučenu u rasparene delove policijske uniforme, među kojima su bili i Romi, takođe naoružani puškama. Ispred te grupe je bio optuženi Milorad Nišavić i neko naoružano lice u zelenoj maskirnoj uniformi. Zaustavili su se i Tanović je otišao do optuženog Nišavića i sa njim, i licem koje je bilo s njim u društvu, kratko razgovarao. Vratio se do vozila i rekao mu da uradi pretakanje goriva iz jednog u drugi rezervoar, a onda dođe do neke veće bele kuće koju mu je pokazao rukom. Optuženom Miroslavu Petkoviću rekao da se tamo odvija neka akcija i da krene s njim. Za 5 do 10 minuta pretočio je gorivo i krenuo u pravcu kuće, koju mu je Tanović pokazao.

Kada je prešao na put prema Orahovcu/Rrahovec, nejasno je čuo pojedinačnu pucnjavu. Na udaljenosti od oko 60-70 metara od njegovog vozila, pojavilo se oko 20 ljudi, žena i dece, koji su, pretrčavajući Reštanski put, izbezumljeno trčali u pravcu autobuske stanice. Svedok A, neki policajac i naoružani Romi, stajali su sa strane, a civili su bežali pored njih. Nastavio je da se kreće i kada je stigao ispred bele kuće video je optuženog Milorada Nišavića, obučenog u farmerice i kožnu jaknu i naoružanog *heklerom* i osobu u zelenoj maskirnoj uniformi, a u njihovoj blizini četiri tela koja su ležala na zemlji. Prvo telo je bilo na uglu bele kuće s desne strane, a na drugom uglu bila su ostala tri tela, od kojih je jedno bilo žensko. Optuženi Nišavić je stajao pored jednog od tela, gazio ga i gurao nogom u predelu grudi i za to vreme nešto je objašnjavao licu u maskirnoj uniformi. Vozilo je parkirao na trotoaru, 10-15 metara od kuće i izašao. Preko puta te bele kuće video je svedoka A sa još jednim policajcem i pet-šest naoružanih Roma. Odmah zatim, čuo je kraću rafalnu paljbu u trajanju od 10 sekundi. Optuženi Nišavić je, pokazujući na tela ubijenih na zemlji, rekao Tanoviću da to odnesu iza kuće i da s tim završe što pre, da ih zapale i da odmah zatim dođu kod opštine. Optuženi Miroslav Petković bio je u blizini i izgledao je veoma uznemireno i preplašeno. Optuženi Nišavić je sa čovekom u zelenoj maskirnoj uniformi krenuo prema autobuskoj stanici, a za njima su pošli i svi Romi, kao i svedok A i policajac koji je bio s njim.

Po Tanovićevom nalogu, otišao do restorana gde je ručao i uzeo sendviče nemenjene policajcima, koji su bili na položajima po gradu. Nakon obilaska tih mesta, stigao je do opštine gde je video Tanovića, i svedoka A koji je stajao pored nekog kioska i držao se za stomak. Svedoka A je, po nalogu Tanovića i čoveka u zelenoj maskirnoj uniformi, odvezao do Doma zdravlja. Svedok A se osećao na alkohol i izbljuvak i rekao je *muka mi je, stomak me boli, ovi nisu normalni šta su uradili*. Nešto kasnije, video je da gori kuća kod koje su ranije video ubijene ljude. Kod stanice policije Tanović je ušao u vozilo i naredio mu da vozi. Nekih 200 metara odatle, Tanović i svedok A su otišli od neke nemalterisane kuće. Vratili su se nakon deset minuta i Tanović mu je, dok je ulazio u vozilo, ponudio 200-300 DM, koje je on odbio da uzme. Kada su stigli do zgrade policije svedok A je otišao kući, a on i Tanović su kraće razgovarali o onome što se tog dana desilo. Tanović mu je tada rekao da su osobe u maskirnim zelenim uniformama sa maramama Nišavićevi dobrovoljci, da spavaju u hotelu *BOSS* i da je jedan od njih brat optuženog Nišavića. Rekao mu je i da je čovek koji je bio sa Nišavićem doktor i da je komandant Suve Reke/Suharekë. Na njegovo pitanje zašto je Nišavić to uradio Tanović je odgovorio da je to neki lični obračun između Nišavića i porodice Berisha. Rekao je da je optuženi Milorad Nišavić najbogatiji i najuticajniji čovek u Suvoj Reci/Suharekë, da su on i čovek koji je bio sa njim veoma opasni i da bi bilo najbolje da o tome, što je tog dana video, nikome ništa ne govori. Za svedoka A je rekao da je video kada je policija pobila neke Albance u lokalnu i da mu je zbog toga bilo loše. Od Tanovića je saznao i to da su tela ubijenih utovarena u kamion i da samo Nišavić i taj komandant znaju gde su odvezena.

Pojašnjava da su ga kolege policajci zvali *Čuki*, *Čuko* ili *Božo*, a da nadimak *Jajce* koji potiče iz detinjstva smatra za uvredu.

Suočenje između optuženog Milorada Nišavića i optuženog Slađana Čukarića

Optuženi Čukarić tvrdi da je optuženog Nišavića video na mestu gde su ubijeni članovi porodice Berisha, da je on rukovodio akcijom ubistva članova te porodice i izdavao naređenja ostalim pripadnicima policije, a optuženi Nišavić to negira i kaže da je tog dana bio u Prizrenu/Prizren.

Suočenje između optuženog Miroslava Petkovića i optuženog Čukarić Slađana

Nakon suočenja na sporne okolnosti optuženi, optuženi Slađan Čukarić tvrdi da, zbog nedostatka mesta, zaštićeni svedok A nije bio u policijskom vozilu dok su razvozili hranu, da je optuženi Miroslav Petković kod *bele kuće*, izgledao uznemireno i uplašeno i da je gledao u pravcu policajca Tanovića i optuženog Nišavića. Optuženi Miroslav Petković tvrdi da su sva četvorica ušla u vozilo i tog dana u Suvoj Reci/Suharekë nije video optuženog Milorada Nišavića, kao i da nije bio posebno uznemiren, ni uplašen.

Suočenje između svedoka Novice Đorđevića i Nebojše Milivojevića

U ranijim svedočenjima, Novica Đorđević je tvrdio da je 26.03.1999. sa Nebojšom Milivojevićem bio na zvoniku crkve, da je u Milivojević otišao da uzme sendviče i da mu je, nakon što se vratio, rekao da će neko lice biti izvedeno iz policijske stanice, da se toga dana pucalo u Suvoj Reci/Suharekë, da su pored njih prolazili meci i da su oni zbog toga neko vreme ležali na podu zvonika, dok je svedok Nebojša Milivojević tvrdi da je na zvonik došao tog dana popodne i da se ništa od toga nije desilo. Nakon suočenja svako je ostao pri svom iskazu.

Saslušanje svedoka Blagoja Cvetkovića

Na dan početka bombardovanja bio je raspoređen u rezervni sastav vojske i obavljao je dužnosti obezbeđenja grada Suve Reke/Suharekë. Stanovao je u centru grada i dobro je poznao porodicu Berisha, između ostalog i zato što je kod njih izvodio molerske radove. U Suvoj Reci/Suharekë bilo je paljenja kuća i u to vreme Albanci su se masovno iseljavali. Za ubistvo porodice Berisha nije saznao u vreme kada se to desilo, već mnogo kasnije iz sredstava informisanja. Svedoku je predložen iskaz svedoka Fazlije Morina, koji je stanovao u istoj zgradi gde i svedok i koji je rekao da mu je komšija Srbin sa imenom Blaža, policajac i nećak doktora Bobana Vuksanovića, rekao da je prisustvovao ubistvu ljudi iz porodice Berisha sa kojima je odrastao, ali da on nije mogao ništa da učini, kao i da će svi ostali Albanci biti pobijeni i da niko ne može da ih spasi. Svedok potvrđuje da njega zovu Blaža, da je bio komšija Fazlije Morine, ali da nije bio nećak, već samo prijatelj doktora Bobana Vuksanovića i da nije tačno da je tom svedoku pričao o ubistvu porodice Beisha, jer to u tada nije ni znao. Za ubijene članove porodice Berisha tvrdi da su bili dobri ljudi i da ih je poštovao kao komšije i prijatelje.

Fond za humanitarno pravo